

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvezčer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuge dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vrčajo. — Uredništvo in upravljenštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravljenštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravljenštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Telefon št. 34.

Celjska razsodba.

(Dopis iz Celja.)

Na drugem mestu priobčujemo razvoj kazenske razprave zoger g. Ivana Bovho. Iz po stenografskem zapisniku posnete razprave bode vsaki trezno misleč in objektiven bralec zamogel presoditi, je li sodba okrožnega sodišča pravična li ne. Tudi s svojega lajičnega stališča bode moral vsakdo pritrdiri: da, pravična je. Ne bi se sicer vtikal v prašanje, kako sodijo tukajšnji posili — Nemci in njihovo glasilo „Deutsche Wacht“ o tej razpravi in končni razsodbi. Saj oni kot stranka, kakor vprvoritelji vseh grozovitostij dne 9. in 10. avgusta letos, oni kakor napadovaleci in razgrajači nimajo kompetence izrekati sodbe „in sua causa“. Ta subjektivni moment nas ne moti. Vsako razsodbo smatramo kakor členi pravne države suvereno, stoeče visoko gori nad smrdljivo kritiko kakega celjskega nemškega lističa. Ravno tako vzvišene smatramo sodnike, ki so stvarjali to razsodbo. V zakonu zajamčenega prostega prepričanja sodnikovega ne smemo vlačiti v umazano blato poulične politike, ako nočemo, da se s takim početjem zatre v ljudstvu pravničut in zaupanje v zaščitnike pravice. Tega načela mora biti vsak pošten državljan, tembolj pa oni, kateri so poklicani v to, da čuvajo in ščitijo ta pravničut v ljudstvu — državne oblasti. Teh oblastij prva dolžnost je, da v kali zatrejo vsako gibanje, katero bi bilo naperjeno zoper nezavisnost sodnikovo, zoper njegovo objektivnost, katero bi imelo namen, takemu sodniku, ki ne sodi po volji one stranke, spokopati tla ali pa ga prisiliti, da drugače sodi, kakor mu narekuje njegov pravničut. Oblastnije, katere se te svoje dolžnosti namenoma ali brez namena ne zavedajo, katere mirno gledajo, kako nekateri zlodejci na pravno polje skušajo uvesti anarhijo, take oblastnije smatra občinstvo sokrivimi.

Zategadelj se danes izjemoma pečamo z anarhističnimi članki zadnje Vahtarice. V svojem uvodnem članku, katerega vsebina presega vse meje dopustnosti, kritikuje oprostilno razsodbo. Na dva člena seznama, ki sta slučajno slovenske narodnosti, se vsuje ploha psovka, češ, ta dva sta zakrivila to krivično razsodbo. Le primeroma navedemo nekaj vrstic tega članka: — „O prostoilna razsodba o „windischen“ revolver-junaku Bouha je grozovitega pomena za razvoj narodnostnih odnošajev Sp. Štajerske. Ko smo v sodnem dvoru videli sedeti dež sod. svetnika Gregorina in sodnega pristava drja Kranjčiča, bili smo v nemškem taboru glede izida pravde na čistem. Splošno je znano, da je g. Gregorin — kakor dr. Kranjčič fanatičen Slovenec — češke goste ob izletu iz Starega gradu na kapucinskem mostu srčno pozdravljaj, in noben človek ne bo drju. Kranjčiču zameril, da v pravni zadevi Bouha-Grabič ni mogel biti nepristranski Dr. Kranjčič je bil teper ob izgredih za časa čeških slavnostij in nesmelabi se pretakati človeška kri v njegovih žilih, ako bi zamogel vse dogodke tistih dñij presojati čisto objektivno. V predležečem slučaju je prosta razsoda slovenskega sodnika določena pot takih jasnih premisah enostranosti, da ljudskemu glasu ne moremo dati neprav, ako taisti dvom o popolni nepristranstvi te razsodbe...“ in tako, v tem tonu gre dalje. Za tem slika Vahtarica obširno celo razpravo, se ves svojega „objektivnega“ stališča, razblini vse obtežilne okolnosti, prideva še nekaj svojih — lažjih, ter zakriva vse razbremenilne momente — tako

da z ozirom na svoje zverižene podatke končno lahko upravičeno zajavka: „das Urtheil lautete auf — Freispruch mit der kurzen Begründung, dass — — gerechte Nothwehr vorgelegen sei.“ — Po tem članku ima pod naslovom „celjske sodne razmre“ doslovno navedeno interpelacijo Pommerjevo do justičnega ministra glede kazenske pravde dne 16. novembra 1899. Prepričani smo, da te interpelacije, ki se je skuhala v uredništvu Vahtarice, Pommer še ni imel v roki, ko se je že bila dotiskala. Interpelacija, katere ne bomo navajali, ker jo bodo itak prinesli vsi listi iz nemškega Izraela, navidezno napada celjsko državno pravdništvo in graško nadpravdništvo. To pa le služi v pretvezo, da spravlja laži, ki so že davno sodnim potom opovržene, in katere smo že tolikrat čitali v istem lističu, zopet med svet, da z njimi denuncira na vse strani in blati vse, kar ne soglaša s celjskimi pokvarkami. Obliko interpelacije, katera pa še ni stopila na parlamentarna tla, uporablja listič, da zamore še tem bolj surovo sramotiti in blatiti sodnike slovenske narodnosti. Samo en primer: „na kazenskem oddelku okrajnega sodišča sod. c. k. sodn. tajnik Erhartič, fanatičen Slovenec, katerega pri razsoji njegovo narodno mišljenje zapeljuje do pravih grozovitostij...“ itd.

Na tak način sme pisati listič, kateri je borniranosti celjskih Namcev pravi evangelij. On sme tako pisati mirno, javno, in nekaznovano — kajti državno pravdništvo celjsko navedenih člankov ni zaplenilo, dasi je bilo uredništvo samo o nasprotnem prepričano. Še pred navadno uro, ko izide list, so se mnogozice številki istega razdeljevale med ljudstvo, katero je priljubljeno duševno hrano hlastno požiral. Toda skrb uredništva je bila prazna, državno pravdništvo v tem ni videlo ničesar kaznjivega, kako se razsodba c. kr. sodnikov vlači

v blato, kako se njegovi stanovski tovari neopravičeno zasmehujejo in zasramujejo. Neverjetno, pa resnično! Državno pravdništvo ve, kaka krivica se dela sodnikom slovenske narodnosti s tako pisavo. Ti gospodje nikjer ne kažejo svojega narodnega mišljenja tako, kakor si to dovoljujejo njih nemški kolegi. Popolnoma izključeno je, da bi se oni udeleževali kakih političnih akcij, da, celo pri najnedolžnejših veselicah v „Narodnem domu“ jih pogrešamo, ker mislimo, da bi njihova prisotnost znala vzbuditi kak dvom o njihovi nepristranosti. Da, na sodišču samem napenjajo v občevanju s strankami slovenske narodnosti najtrše strune, da je mnogokrat nam v kvar, ker hoče nam nasproti biti le strog sodnik, kateri hoče s svojim postopanjem napram slovenski stranki kazati neizprosno nepristranost. To sodnikovo neomadeževanost imenovanih gospodov pozna celjsko državno pravdništvo in kljub temu pripušča, da se jih javno v tiskovini najgrše obrekuje in sramoti. Dočim je „Domovina“ zasežena za vsako malenkost, ki poroča o celjskih razmerah, sme „Vahtarica“ nekaznovano pisati članke, katerih vsaka beseda je hudodelstvo. „Domovina“ je tednik. Od časa češke slavnosti ni bila zasežena nič manje kakor v osmih tednih. Ako poroča po drugih listih posneto vest, da je cesar Viljem — ta je v posebni milosti — odpustil več dvornih dostojaščenikov, ker so glasovali proti prekopni predlogi, je to žaljenje vladarjeve osebe tuje države. Tudi o tem ne sme nihče izvedeti, da je nemški trgovec v Celji odpustil pomorčike iz narodne nestrpnosti, da se celjski Slovenci gospodarski organizujejo, da so kupili zopet jedno hišo sredi celjskega mesta itd. Vse to gre pod velike škarje — dra. Payerja.

A naši državni poslanci? Ti molč! Državni poslanec, ki šteje načelnikom štajerskih slovenskih državnih poslancev, je bil dobil interpelacijo glede konfiskacij „Domovine“ z utemeljevanjem vred-

LISTEK.

4

Jug.

Spisal Etbin Kristan.

(Daleje.)

Zvezčer sta bila pač precej utrujena, a njiju ljubezen je bila tako sveža, kakor tisti dan, ko sta se izpred oltarja odpeljala na kolodvor, kjer sta kupila dva vožna listka za Trst.

Ob 7. uri zjutraj je hišina potrkala na vrata njiju sobe v hotelu „Sandwirth“. Julika je nekako prestrašeno dvignila glavo, kakor bi se bila prebudila iz težkih sanj. A nič se ni spomnila, da bi se ji bilo kaj sanjalo. Nekamo težko glavo je imela. Ozrla se je na Janeza. On je ležal vznak na postelji ter si mel oči. Nikakor ni mogel jasno gledati. Vse mu je plaval pred očmi, vse barve so se mu zdele napačne. Tudi njemu je bila glava težka. Julika ga je poljubila. On je lepo sprejel njen poljub, potem je iztegnil roki, kakor bi bil silno truden, ter se obrnil na drugo stran. Julika je zopet legla. Borila se je s spancem, ki ji je silil v trepalnice. Bil je čas, da bi vstala, a nič se ji ni ljubilo. Njen pogled je bil moten. Nič ni mogla prav misliti. Zdelo se je ji, da je prav trudna. Po obrvih ji je nekaj lezlo, kakor malo trnje, ki je oživel. Svinčena lenoba se ji je vlegla v vse ude. Najraje bi bila zopet zaspala.

A to ni nič pomagalo. Treba je bilo vstati. Ob osmi uri morata biti v kavarni, drugače je ves program za Benetke prekučen. Vstala je torej in pogledala na uro. Bilo je že skoro polu osme.

— Oh! Že tako pozno! Podvizati se morava.

Šla je budit Janeza, ki je zopet zadrermal. On se nikakor ni hotel zbuditi. Končno je odprl oči.

— Kaj pa hočeš? Pusti me! je dejal, prav za prav zarenčal.

— Ti, vstati moraš. Zdaj in zdaj bode ura osem.

— Pa naj bo!

— A ob osmih morava biti v kavarni. Vstani, vstani!

Prigovarjala mu je ljubeznivo. A njen glas in vsa ta ljubeznivost sta se ji zdela zoporna. Vendar se je silila. Janez pa ni hotel nič slišati.

— Pusti me, jaz sem truden.

— Bodи vendar pameten, Janez! Kaj se ne spominjaš, kako sva se dogovorila za danes?

— Kaj mi je mar?

— No, ne bodi vendar siten! Saj menda nisva prišla v Benetke spat.

— Pusti me! — In zopet se je obrnil na drugo stran.

Juliko je začelo skrbiti. Kaj naj počne? Zbuditi ga mora. Kadar vstane, bode že zopet dobre volje. Sedaj je zaspan, pa nič ne misli. Umije se in hladna voda bode že

delovala, da se spomni, kako sta si včeraj uredila vspored.

Umlila se je in napol oblekla, potem ga je šla zopet budit. A ne več tako nežno, kakor poprej. Sama je bila že precej razburjena. Prijela ga je dokaj trdo in mu priovedovala, da bode v petnajstih minutah osem, in da potrebujeta skoraj četrt ure do kavarne.

On jo je topo gledal. Ona ga je prijela za roki in ga vzdignila, da je sedel v postelji. Nekaj časa je nemo gledal na vse strani. Nakrat je skočil na noge, kakor bi se bil nečesa domislil. Površno se je umil in oblekel.

— Pojdova.

Šla sta.

Včeraj je hvalil mostke na kanalih, ki so se mu zdeli jako lepi in okusni. Danes je že pri prvem mostku preklinjal, češ, čemu so morali vrata tako zidati, da se morda stopati navkreber, kakor bi bil vsak človek hribolazec. Julika ga je čudno pogledala. Molčé sta šla dalje. V Janezu se je kar nekaj kuhalo. A nič ni vedel, zakaj.

Prišla sta v Caffé della borsa na Markovem trgu.

Janez je pogledal na uro.

— No, seveda je že skoro poludevete, je zagodnjal.

— Jaz vendar nisem kriva. Saj sem te budila.

— Budila! Ali se pravi to „buditi“, če se pusti človeka spati dalje?

Dosti močno sem te budila.

— Ako bi me bila dosti močno budila, bi bil vstal.

— Kaj si pa bil tako zaspan?

— Le še zaspanost mi očitaj! Zakaj pa ne praviš naravnost, da sem sama le-noba?

Julika je obmolknila. Naročila sta kavo...

Povejte mi, dobri ljudje, kako je bilo neki to mogoče? To dvoje bitij se je tako ljubilo, kakor dve grlici, če se smem poslužiti te zastarele prispodobe. V njuji pogovorih ni bilo slišati nikdar žalne besede. In vendar to! Včeraj sta bila drug napram drugemu tako ljubezna, da bi se bila pojela same ljubezni; danes pa se gledata tako, da bi se morda tudi pojela — a ne iz ljubezni. Ponoči sta spala, nič posebnega se ni zgodilo. In vendar govorita danes z nekakšnim skoro sovražnim glasom. V očeh jima plapola nekakšen čuden ogenj, nekak temoten, negotov žar. Saj menda vendar ni veter odpihnil ljubezni? Kaj takega je pač nemogoče!

Jezila sta se. A zakaj? Pravzaprav sta se sama na sebe hudovala. Obema se je zdelo, kakor bi imela nekaj tujega v sebi, razdražena in vznemirjena sta bila in ne-preneboma sta pričakovala, da se zgodi nekaj posebnega, neumnega ali neprijetnega. Kosti so jima bile razmajane, živci razvezani, možgani pa polni neke tuje tvarine. Kri jima je tekla nepravilno po žilah in celo vroča

doposlano; odklonil je zastopati interpelacijo! Radi zadnjih nemirov na Moravskem so češki poslanci takoj drugi dan interpelovali vlado, o celjskih izgredih še jeden poslanec ni vzdignil svojega glasu. Sedaj pa bodo dobili zasluzeno brco s Pommerjevo interpelacijo, ki jih je še tako pozno prehitel. V imenu celjske sodrge, v imenu vprizoriteljev celjskih izgredov, v imenu napadalcev bo klical vlado na odgovor — zakaj ni pustila Slovencev in Čehov pobiti. Risum teneatis, amici! Ves svet vprašuje, čemu imamo Slovenci svoje poslance na Dunaj u? Ako niso zmožni preprečiti take zaušnice, kakor smo jo dobili z Wurmserjem, ako niso zmožni ustaviti delovanja državnega pravdništva v Celju v političnem oziru, ako nočejo na kompetentnem mestu postaviti v resnično luč „celjskih izgredov“ ter izvajati vse posledice iz tega — potem kratko malo izrekamo, da mi nimamo zastopnika v poslanski zbornici.

V Ljubljani, 20. novembra.
Kvotno vprašanje.

Ker se kvotni deputaciji nista mogli zdiniti, imata sedaj po zakonu oba državna zborna nalogo, dognati sporazumljene. Ako se jima to ne posreči, potem določi kvoti kronska. Jako čudno je torej, da sporočata dva vladna lista, da bode kvoti določila krona, ne da bi prišlo prej v parlamentih kvotno vprašanje na razgovor. Ako je ta vest resnična in ako si misli res na ta način pomagati Claryjeva vlada, potem pač nima zakon nobene veljave več. To pa nikakor ni verjetno. Parlamenta imata do 1. januvarja še dovelj časa zdiniti se, zato krona ne bo imela opravka s kvotnim vprašanjem, predno se jasno ne pokaže, da more le ona določiti kvotno razmerje.

Cesarica Avgusta Viktorija in berolinski občinski zastop.

Napetost med nemškim dvorom in berolinskim občinskim zastopom je znana. Cesar nadžupana Kirschnerja še doslej ni potrdil, dasi je že leto dni izvoljen. Te dni pa je berolinski občinski zastop ob prilikah cesaričinega godu sporočil svojo čestitko, a dobil je čuden odgovor. Višji dvorni mojster baron Mirbach je obč. zastopu sporočil cesaričino zahvalo, zajedno pa njeno veliko nevoljo, da občinski zastop ne žrtvuje več za protestantske cerkve, da se vrše v občinskem svetu ne umestne debate, in da bi moral obč. zastop odpraviti mnoge globoke notranje bolezni, vsled katerih trpi Berolin. To pismo Mirbachovo po naročilu cesarice je zbulilo med velikonemškim časopisjem, zlasti pa med berolinskimi časopisi, veliko ogroženost. Da se vtika cesarica in njen dvorni mojster v občinske zadeve ter si dovoljuje tako ostro kritiko, je gotovo nekaj novega. Časopisje zahteva, naj Mirbach odstopi. O vsej aféri pa se bo pri dehati o proračunu za naučno ministrstvo še govorilo.

jima je bilo. A potila se nista. Nekaj nevoljnega se jima je sukalo po duši, in dasi sta si skušala tajno dokazati, da nimata povoda jeziti se, sta se vendar jezila.

Natakar je prinesel kavo. Natočila sta si jo v steklenice.

— To je lep strup danes! je zarežal Janez.

— Eh, mleko v Benetkah sploh ni za nič, je Julika odgovorila.

— Zakaj je pa bilo včeraj dobro?

Včeraj nisi opazil, da je slabo.

— Ti tudi ne.

— Jaz nisem mislila na to, ker nisi bil tako pust, kakor danes.

— Hvala. Sedaj sem pust. Menda najti bodem hvaležen, ker me tako gledaš?

— Kako te gledam? Kako naj te pa gledam?

— Mar mi je, kako me gledaš!

— Ah, to je tvoja ljubezen!

— Kakšna ljubezen! Ali še nimaš dovolj sirupove sladkosti?

— No, zakaj pa ne poveš kar naravnost, da si se me naveličal?

— Ne zavijaj mojih besed!

— Nič ne zavijam. Ako si se naveličal moje ljubezni, si tudi mene sit.

— Če hočeš po sili, pa misli, kar se ti poljubi.

Julika se je hipoma spomnila, da je v takem trenotku najprikladnejše, zajokati. Toda nobene solze ni mogla potočiti. A tresla se je jeze.

Vojna v Južni Afriki.

Angleži so torej zapustili Ladysmith ter se umaknili iz bombardiranega in gorečega mesta na južno od mesta ležeče hripe. To je uspeh burskih topov, ki so grmeli 14., 15. in 16. skoraj neprenehoma, noseči granate, ogenj in smrt. Angleži so torej bežali na hripe, odkoder pa jih Buri gotovo prežemo. Da so Buri jako zmagovali, dokazuje dejstvo, da so odposlali od svoje pred Ladysmithom ležeče armade 4000 mož generalu Bothu, ki leži s 3000 možmi, tri dnevne marše daleč proti jugu, v Ennersdale, severozahodno od Escourta. Both ima sedaj 7000 mož. V Escourtu pa je angleški general Wolfe Murray s svojim oddelkom. Buri hočejo Angleže iz Escourta pregnati ter potem zasesti vse ceste in prelaze, ki vodijo iz Pietermaritzburga proti Ladysmithu in Pretoriji. Severni del Natala je v burskih rokah, in Angleži se bodo mogli skozi zasedene kraje prebiti le z velikimi žrtvami. Zato pa namerava vrhovni poveljnik Angleški, general Buller pustiti Natal v rokah Burov ter vdreti preko Kap-ske kolonije v državo Oranje. Glavno mesto Bloemfontein hoče Buller napraviti za središče svojih daljnih operacij proti Pretoriji in Johannesburgu. Toda daljava iz Capstadta do meje države Oranje je velikanska. Prebranitev Bullerjeve armade na toliko razdaljo bo sila težavna, če ne docela nemožna.

Izpred celjskega sodišča.

Dne 16. t. m. se je vršila glavna razprava zoper Ivana Bovha, odvetniškega uradnika v Celju, radi hudodelstva težke telesne poškodbe. Slučaj je znan. Senatu je predsedoval sodni svetnik Gregorin, votanti so bili svetnika Reitter in Schäflein ter sodni pristav dr. Krančič. Obtožbo je zastopal dr. Payer, uloga zastopnika zasebnega udeleženca je igral dr. pl. Jaborlegg in kot zagovornik obtoženca je nastopal gosp. dr. Dečko.

Porotna dvorana, v kateri se je vršila razprava, je bila natlačeno polna občinstva tiste, celjske sodrge, ki je svoje delo hotela ta dan videti dopolnjeno. Sevi manjkalo naših mestnih uradnikov, ki imajo za take in enake zadeve več ko preveč časa na razpolago. Za hvaležno občinstvo je bilo torej skrbljeno.

Tako ob poklicu stvari vstane dr. Jaborlegg ter predlaga, da se razprava predloži, ker se je njemu, kakor zastopniku zasebnega udeleženca povabilo k razpravi dostavilo stoprav včeraj, to je 15. t. m.

Predlog se odkloni.

Dr. Jaborlegg na to protestuje zoper zapriseženje stenografa iur. Založnika, češ, da sodni dvor ne bo zamogel pregledati, se li bode slovenski stenografovane izvedbe pravilno prevedle, in ker on ni prepričan, da li ima stenograf potrebnih zmožnostij.

Dr. Dečko se izreče odločno proti takim predlogom, ker se zaslišijo večkrat izvedenci pred sodiščem, ne da bi bilo treba posebnih dokazov, da imajo zvedenci tudi dotedne zmožnosti, in ker je jasno, da je nasprotnemu zastopniku le na tem ležeče da se stvar zavleče in oziroma preloži razprava. — Predlog se odkloni in predsednik zapriseže stenografa.

Dr. Jaborlegg je govoril kako strastno. Napenjal je vse sile, da bi se razprava preložila na čas po novem letu, ko bodo novi predsednik Wurmser vladal na okrožnem sodišču, in ko bode — hoffentlich — senat drugače sestavljen. Kakih petkrat je torej zastopnik zasebnega udeleženca povzdrvil svoj glas k predlogom za preložitev razprave. Pridruževal se mu je tudi državni pravdnik, a nevažne okolnosti, ki so bile predmet predlogom niso mogle povzročiti ugoditve predlogom.

Gospod Ivan Bovha je vsem poznat kot tako miroljuben, skromen človek. On ne stopa nikdar v javnost temveč se z vso vestnostjo posvečuje svojemu poklicu ter preskrbljenju mnogoštevilne rodbine. Oče je peterih nedoletnih otrok. Ako ga nagonoviš hitro ti zarudi, pride v zadrgo. Skoro pretih je njegov odgovor, ki ne teka v gladkih stavkih. Od nervoznosti trese se mu glas.

Ta njegova svojstva sta hotela porabiti dr. Jaborlegg in drž. pravdnik. Deloma se jima je posrečilo, da sta moža pripravila v razburjenost in zadrgo. Njegove nervozne odgovore sta tolmačila po svoje in zlasti na nesoglasje današnjega zagovora

obtoženčevega z njegovim prvim zagovorom. Dasi je res bilo nesoglasje v nekaterih podstranskih točkah, vendar postane ob obtoženčevem značaju popolno jasno, ako posmislimo, da so ga vsega raztepanega in pobtega privlekli pred preiskovalnega sodnika. To bi bil moral biti človek vse krepkeje narave kakor je pa Bovha, da bi v tako mučnem stanju dajal točne in določne odgovore. Razven tega je posmisli, da je imel tako važno preiskavo v rokah svetnik pl. Langer, česar nepristranost sicer visoko čislamo, o katerem pa posmislimo, da za posel preiskovalnega sodnika nikakor ni sposoben. Mož je namreč skoro popolnoma gluhen.

Situacija se je po razpravi pojasnila glavno v tem, da je g. Bovha prvkrat strejal, ko so ga nasprotniki sredi ceste obkolili ter navalili nanj s svojimi gorjčami. Strejal je v zrak, deloma da bi ustrašil nasprotnike, deloma da bi priklical kakih 30 korakov zadaj stojedečega policaja. Strejal ni nikogar zadel. Pomaknil se je na to kraj ceste k zidu. Nasprotniki so ga naskočili suvali, tolkli in tepli s palicami; v tej nevarnosti je sprožil g. Bovha v drugič, in ta strejl je menda zadel Grabič. Na to so Bovho popolnoma pobili na tla ter mu iztrgali revolver, s katerim je potem eden izmej nasprotnikov še enkrat ustrelil. Verjetno je, da je Grabič od tega zadnjega strela dobil še rano v brado, če je bila to sploh rana od krogla.

To je suhi izvleček vsega položaja, kateremu je kazenska razprava imela podatki celotno, a natančno sliko.

Bovha se zagovarja sledče. Dne 9. avgusta po noči sem se odpravil s svojo trinajstletno hčerkjo Marijo v družbi g. Ante Bega, urednika „Domovine“ in gg. Vrečerja in Pokorna domov. Jaz sem dejal: „Pojdimo tiho skozi Gosposke ulice, če bo kdo „heil“ klical, bomo tudi mi rekli „heil“ in nas bodo pustili.“ V Gosposke ulice prisedši so nasprotniki že kričali za nami, iz Šolske ulice je priteklo za nami kakih 10 do 15 oseb ter vpilo „abzug, heil“. Vsi so bili oboroženi s palicami, ko na to so me obkolili. Jaz vzamem revolver rekoč: „Keinen Schritt weiter!“ Ustrelil sem v zrak, da bi opozoril policijo. Nasprotniki so rekli: „Der schiesst“, na kar sem odvrnil: „Ja, der schiesst und wenn sie noch einen Schritt machen, so werde ich noch einmal schiessen“. Po strelu sem šel ritensko proti zidu, kakih 5 nasprotnikov je bilo za menoj, kakih 12 pred menoj. Dr. Beck je prišel ob zidu proti meni. Jaz sem ga opominjal, naj se ne približa, sicer ustrelim. Onih 12 začne ob enem iti proti meni, ko me je dr. Beck zgrabil za roko, skočili so drugi nad mene. Drugi strejl je padel, ko me je imela straža že v rokah. Ustrelil je, kakor je sam priznal, dr. Beck; videl ga nisem. — Meni je prejšnji dan na sodišču reklo diurnist Druškovič: „Wie wird's morgen zugehen?“ Jaz: „Nič hudega, ker je delavnik in ne bodo imeli ljudje časa, se zbirati“; na kar on pravi: „Schläg kriegs' gewiss“. Jaz sem se vsled tega bal in kupil orožni list.

Iz tega zagovora je spoznati vso boječo naravo Bovhovo.

Zasebni udeleženec Julius Grabič, enkrat radi hudodelstva javne sile že kaznovan, pripoveduje, da je čisto slučajno z drugimi tovariši vred si prišel pogledat „spektakel“ v Gosposki ulici. Ko pride na ogel Šolskih ulic, ga je Bovha obstrelil.

Predsednik: Pri vas so našli kamen.

Grabič: Kako je ta kamen v moj žep prišel, ne vem. Mogoče pozneje, ko so me prepeljali v bolnico. Čisto trezen nisem bil. Bovha je prvkrat streril v daljavi 8 korakov. Zadet sem bil v prsi. Drugi strejl sem dobil v brado. Kdo je drugokrat ustrelil, ne vem. Poleg Bovhe je bilo tam več oseb.

Predsednik: Vi ste prvkrat trdili, da ste videli samo eno osebo.

Priča: Pred njim so bili drugi, jaz nisem imel palice.

Na predlog zagovornikov se bere iz dn. št. 5 izpovedba priče v bolnici: več ljudij je prišlo od „Narodnega doma“ sem. Te je zasledovala druga tolpa ljudij. Nisem vedel, so li prijatelji ali sovražniki.

Priča: Videl sem, da je od vojašnice sem prišlo več ljudij.

Državni pravdnik: Rekli ste, da je Bovha najprej nazaj ustrelil, potem proti vam; danes drugače govorite.

Priča: Ne morem natanko povedati.

Dr. Dečko: Pozneje sté ga tudi tepli.

Priča: Ne.

Dr. Dečko: Prvikrat ste to sami priznali (dn. št. 3): „mi smo storilca Bovho takoj zgrabili in jaz sem mu v svoji razburjenosti dal par udarcev.“

Priča: Morebiti, pa tepel Bovhe nisem.

Predsednik: Kako razlagate to?

Priča molči.

Priča Vondrašek, davčni uradnik v Celji, izpove, da je z okna v svojem stanovanju opazoval dogodek. Pri Gsundovi hiši je bila množica ljudij, ki je s klici: „hauts ihm, hauts ihm“ z gorjčami tolkla po nekom. Tepež je trajal 1 do 1½ minute, tako, da sem postal že nervozan. Še le potem je iz te množice padel strejl. Čudil sem se, da strejl ni tako dolgo padel, ker se je tolko časa prej tepli in sem si potem, ko se je ustrelilo, mislil: „no, če so tega prej tepli, to mora biti skromen človek“. Ljudje so hodili z dolgimi gorjčami oboroženi iz enih ulic v druge, gorjčače so bile daljše, ko mož sam. Možje so vsakega nahrulili s „heil“. Fiksirali so ga toliko časa, da jim je tudi odgovoril s „heil“. Dozdevalo se mi je, da bi ga sicer takoj tepli, ker je bilo sploh obnašanje množice zelo preteče.

Priča Marijo Golob je prvi strejl zbulil iz spanja, na to je šla k oknu in slišala drugi. Na prvi strejl se nihče ni oglasil, da je zadej.

Dr. Jaborlegg: Po drugem strejlu je množica naskočila strelca?

Priča: Po drugem.

Ta priča je imela obtožiti Bovho.

Alojzij Habacher je na prvi strejl skočil k oknu. Videl je moža, katerega je obkolilo 8 do 10 mož. V tem je počil drugi strejl. Ta, ki je strejal, je bežal. Drugi za njim in nastal je tepež. Grabič je šel po drugem strejlu k vodnjaku. Na to je pal še tretji strejl.

Bovha: Torej je nekdo tekel proti Gsundovi hiši? To utegne biti Vrečer.

Priča: Po drugem strejlu je bil tepen.

Votant dr. Krančič: Se li je obstreljen takoj po drugem strejlu prijet za brado?

Priča to potrdi.

Jozef Hodurek pripoveduje, kako so napadalci Bovho obkolili. Name je naredilo vtis, do so ga nameravali napasti. V tem pade prvi strejl. Bovha se je umaknil nazaj ter naslonil na zid. Tam so ga napadli in sem od tam začul drugi strejl.

Alojzij Knez, davčni uradnik, sedaj v Gornjemgradu, se je vsled strejlu vzbudil. Na ulici je zapazil 16 do 17 ljudij, ki se vpili: „hauts ihm nieder“. Bili so s palicami oboroženi ter so nekateri tepli Bovho. Na to je pal drugi strejl. Kavarna Golič je vpil: „Hauts ihm nieder!“ drugi so mlatili po Bovhi. Tedaj pride stražnik in aretuje Bovha. Smer ognja od strela je tvorila s tlem kot od prilično 45°.

Državni pravdnik: Bovha je bil po drugih izpovedbah po drugem strejlu tepen.

Priča: Jaz sem čul: „To je Č

niso mogli najti. Prebrala se bode torej njegova izpovedba.

Državni pravnik in dr. Jabolc predlagata soglasno preložitev razprave v to svrhu, da dr. Beck pride osebno k razpravi.

Dr. Dečko se protivi predlogu, ker dr. Beck sam izpove, da je prišel šele pozneje — po prvem strelu k tej aféri, ne ve torej nič važnega. Iz le-teh razlogov je tudi sodni dvor odklonil predlog.

Državni pravnik si pridrži pritožbo ničnosti.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 20. novembra.

Osebne vesti. Deželnosodni svet in predstojnik okr. sodišču v Kranjski gori g. Fran Andolšek je premeščen k dež sodišču v Ljubljano. — Sodni oficijal v Ribnici g. Jos. Lošak je imenovan pisarniškim predstojnikom v Novem mestu.

Občinski svet ima jutri, v torek, 21. novembra 1899. ob petih popoldne v mestni dvorani izredno sejo. Naznanila predsedstva. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. Poročila o županovem nasvetu v zadevi uravnave plač mestnim slugam. O varčini za užitninske zakup in za mestno hranilico; o proračunu mestnega loterjskega posojila za l. 1900; o odškodnini „Kranjski hranilnici“, da se spravijo prostori v Virantovi hiši, katere je rabila obrtna strokovna šola, v poprejšnje stanje; o prošnji dirlaške zadruge za odpis zapadle najemnine za dirlaški prostor; o prodaji dveh mestnih stavbišč ob Levstikovi cesti; o ponudbi Frana Jemca, da bi mu mestna občina odkupila k njegovi hiši št. 14 ob Tržaški cesti pripadajoči vrt; o prošnji širih posestnikov ob poti, ki vodi skozi Krakovski mestni log, da bi mestna občina prevzela vzdrževanje te poti; o vzdrževanju ceste, ki vodi od Ižanske ceste ob takozvanem drugem Goljevcu na Illovico; o prošnji I. društva hišnih posestnikov za odpravo davka za portalne izložbe; o vlogi hišne posestnice Roze Rohrmanove v zadevi opustitve Strojarske steze; o načinu, po katerem naj bi se zazidal svet Antona Slovše ob Poljanski cesti; o prizivu Matveja Zdešarja na Poljanskem nasipu številka 48 proti naredbi mestnega magistrata z dne 26. sept. t. l. št. 30633.; o ponovljeni prošnji pekarske zadruge, da bi se odpravila prodaja kruha po vežah in na javnih prostorih; o hišnem redu za „Mestni dom“, kateri je sestavilo in dalo natisniti poveljništvo „prostovoljnega gasilnega društva“ v Ljubljani; o zavarovanju mestne I. akumulatorske postaje za dobo 9 let; o proračunu mestne elektrarne za l. 1900.; o določitvi novih cev žarnicam.

Vladika Strossmayr. V soboto je minilo 50 let, kar je uradna „Wiener Zeitung“ razglasila imenovanje tedanjega dvornega kaplana dr. Josipa Jurija Strossmayera škofom v Djakovu. Tem redkim povodom je došlo velikemu biskupu z vseh stranij in tudi iz Slovenije obilo čestitk.

Gostovanje gospoda Ignacija Boršnika. Odkar je velečislani umetnik prekinil svoje redno delovanje na našem odu, pokazal se je ljubljanskemu občinstvu kot gost le v resnih ulogah; v današnji predstavi pa se ponudi ljubljanskemu občinstvu gotovo zaželjena prilika, da ga občudejo v „Revizorju“ kot plehkega lahkoživeca Hlestakova, s katero velezabavno vlogo je g. Boršnik že svoje dni znal očarati gledalce. Jutri, v torek, pa nastopi odlični umetnik v svoji najboljši, njemu samemu najljubši ulogi Osvalda v „Strahovih“. Zanimivo je, da je v tej igri gostoval lansko leto svetovnoznan Zaconi s svojo družbo v Zagrebu in ondus velikanski uspel, da pa je baš po tem gostovanju zagrebško občinstvo g. Boršnika, ko je vnoči nastopil kot Osvald, odlikovalo z viharjem odobravanjem ter mu tako izreklo najbolj laskavo priznanje za njegovo popolnomo izvirno, finih podrobnostij polno, gledalca do mozga pretresajoče igranje, ki pa vendar — drugače kakor Zaconijev igranje — nikoder ne greši zoper pisateljev smisel. Gospod Boršnik se je v to ulogo tako vglabil in vživel, da s svojim čutom preživi v igri vso presunljivo osodo Osvalda in da ga osobito končna katastrofa v resnicu potare; vsled tega je iluzija popolna in upliva njegovo igranje neposredno in z elementarno silo na gledalca. — Izreden užitek nudi se torej ljubljanskemu občinstvu.

Slovensko gledališče. V soboto so tretjič peli „Dalibora“ z najlepšim vspohom. Vedno lepše se nam zdi to prekrasno delo duhovitega skladatelja. Občinstvo, ki je napolnilo gledališče do zadnjega prostorčka, in so morali v parter postaviti stole, je z občudovanjem in navdušenjem sprejelo bogastva polno Smetanova godbo. Vse sodelujoče osebje se je vrlo odlikovalo v petju in igranju. Bodim tudi v tretjič izrečena vsa pohvala in priznanje! Tako izvajanje take opere bo še večkrat napolnilo gledališče. — a —

Iz Sevnice se nam piše. Dne 19. t. m. je bil pri drugi volitvi namestnika predsedniku okrajnega zastopa sevniškega jednoglasno zopet izvoljen gosp. notar Fr. Veršec, dasiravno se je od neke strani delalo v to, da spravijo nemškutarja na to mesto. Ta misel je najbrže že pri prvi izvolitvi gospoda notarja uplivala, da se izvolitev njegova cesarju v potrjenje ni prizorala. Ko se je izid volitve naznani, je okrajnega glavarja namestnik g. Vestarini volitev sistiral, češ, kakor se je izrazil in omenil, da pomeni ta izvolitev neko žaljenje veličanstva! Odbor okrajnega zastopa je na to vstal in odšel iz volilne sobe. Kako je g. Vestarini sistiranje te zopetne izvolitev menil, pokazala bode bodočnost! Mislimo pa, da je to velik „nonsens“! Zavednim in jeklenim volilcem pa bodo hvala, ker potegnili so se s tem za čat in poštenje moža, ki ga vsi dobro poznamo, in o kojem smo že večkrat priliko imeli opazovati, da mu občni blagor okraja sevniškega ni ravno deveta brgia! Saj bil je že trikrat v okrajnem zastopu, dvakrat kot namestnik, enkrat kot predsednik v obči zadovoljnost okraja samega, kakor tudi vlade. Ako pa nasproti naši mislimo, da bodo z nami in z našimi zaupnimi možmi pometali — se grozno motijo. Bogu kar je božjega, cesarju kar je cesarjevega.

Predrnost kranjsko-nemških kulturnoscev v Gradcu presega že vse meje. O njej se nam piše iz Grada: Dne 18. t. m. je bil promoviran na tukajnjem vseučilišču nekdanji Triglav, g. Geršak doktorjem prava. Kakor navadno o taki slovenski priliki, so bili tudi sedaj navzoči vsi Triglavani s trakovi. Ob jednem pa je prišlo v avlo tudi društvo kranjskih nemčurčkov „Karnijole“ počastit nekega svojega prcmoviranca. Po izročitvi diplom, so zamjavkali Bismarckovi „heil“, na kar smo mi odgovorili s trikratnim „živio“ klaci, da se je stresla prostorna dvorana. „Karnijola“ in ostali Germani so se čutili nekamo prizadete, ter so nemudoma zapustili dvorano. Zdelo se je nam, kaj se pripravlja. Hipoma so zbotnali še nekaj drugih „buršev“ z vseučilišča, da planejo na nas. Čakali so nas pred poslopjem, kjer prenehajo akademična tla. S pretenjem palic in divjim krikom smo bili vsprejeti, in vnel bi se bil hud pretep, da nismo bili v večini, in da ni posegla vmes policija, kateri se imajo Grmani napadalci zahvaliti, da jim nismo pretipali kostij.

Klerikalna hudobnost. „Slovenec“ je te dni uprizoril pravi židovski manever. Najprej je poročal, da je bila aretovana žena umorjenega Žvana in poročal je tako, da se čitalcu vsiljuje nehote mnenje, da je bila žena v kaki zvezzi z umorom. Naravno je, da je ta notica obudila senzacijo. V soboto je potem „Slovenec“ prvo svojo vest preklical z praznim izgovorom. Tako delajo navadno najpodlejši židovski listi in pa glasilo kranjske duhovščine. O kaki zmoti ni govora, saj dobiva „Slovenec“ o sodnih stvareh informacije od strani, ki je dobro informovana ali se lahko vsak čas informuje. Zato pa čisto nič ne d vomimo, da si je „Slovenec“ dotično vest na suhem i zmislil, samo da bi mogel nesrečno ženo umorjenega Žvana osramotiti in osumičiti.

Prvi promenadni koncert vojaške gčde 27. pešpolka je včeraj privabil v Sokolovo dvorano v „Narodnem domu“ prav o dlično in mnogobrojno občinstvo. Bila je sredna ideja, prirejati take koncerte tudi v krasnih prostorih „Narodnega doma“, ki se bode gotovo še bolj udomačila s časom, in če se bode izbiral razmeram primeren vspored. Prvi včerajšnji poskus je imel vseskozi prav povoljen uspeh. Popolna godba pod vodstvom g. kapelnika Kristofa je izvajala izbrane točke vsporeda tako dovršeno, kakor imamo le redkokdaj priliko čuti. Posebno so ugajale „Bach-Gounodova“, „Meditation“, fragmenti iz „Prodane neveste“, Dvorakovi „Slovenski plesi“ itd. Godba je

bila jako radodarna z dodatki in ji je občinstvo z burnim ploskanjem izražalo svoje priznanje. Poleg odličnih gostov civilnega stanu smo opazili lepo število višjih častnikov s svojimi damami, tako Nj. eksc. fml. pl. Höchsmann, gospoda polkovnika Nietsche in Riedl in obilo zastopnikov častniškega zbora. Ker je restavrator „Narodna“ g. Masaryk poskrbel za dobro postrežbo, je bilo občinstvo v vsakem oziru zadovoljno. Želimo le še to, da se pri prihodnjem koncertu dene na vspored še večnovih slovanskih točk.

Poročil se je v Mokronogu gosp. Peter Strel, trgovec, z gdč. Vekoslavo Povšetovo. Čestitamo!

Požar na Dobrovi. V noči od 17. na 18. t. m. okoli jedne ure je nastal na Dobrovi velik požar, kateri je uničil gospodarska poslopja dveh posestnikov. Škoda je baje okoli 10.000 gld. Na sumu, da je podžgal, je postopač Ivan Tomšič, 32 let star, rojen v Brezji in pristojen na Dobrovo. Dne 13. t. m. je bil izpuščen iz prisilne delavnice in je bil poslan na Dobrovo. Zglasil se je pri županu in zahteval od njega, da mu da desetak, katerega je zaslužil v prisilni delavnici, in ker župan o tem ni nicensar vedel, da ima Tomšič dobiti kak denar, ga je odslovil. Nadlegoval je tudi druge za ta desetak, in ker ga ni dobil, se je zagrozil, da bode že neko napravil. V soboto zvečer je prišel orožnik, ki je po požigalcu poizvedoval v Ljubljano, in ga s pomočjo mestne policije izsledil v hiši št. 13 v sv. Florijana ulicah in ga aretilar in odvedel na Žabjek.

Cigan Simon Held, ki je bil svoj čas obsojen na smrt pa se je na zvajčen način rešil iz rok krvnika, pride novič pred porotnike. Obravnava se bo vršila jutri v Novem mestu. Sodišču bo predsedoval g. dež. sodišča svetnik Golia, zagovornik bo g. dr. Žitek.

Ogenj v dimniku. V soboto zvečer je bilo požarni brambi v „Mestnem domu“ naznanjeno, da je v Podkrajšekovi hiši na cesti na Loko nastal v dimniku ogenj, katerega domači ne morejo pogasiti in je nevarnost za hišo. Oddelek požarne brambe se je podal takoj na lice mesta, a v tem času so bili ogenj že deloma pogasili. Ogenj je nastal, ker ni bil dimnik že dlje časa ometan. — Istega dne je gorelo tudi v dimniku hiše Ivana Sluge, posestnika na Karolinski zemlji št. 25. Ogenj so sami domači pogasili. Tudi tukaj ni bil dimnik dlje časa osnažen in so se vsled tega vnele saje, ker se je ravno pod dimnikom zakurilo.

Židje v Ljubljani, postajajo od dneva do dneva predrnejši in nesramnejši. Kamor koli pridejo, povsod se vedejo izvivno. Včeraj zvečer je neki predrzen Abramovec v neki znani ljubljanski kavarni obdeljal nečega gosta, da mu je vzel časnik iz žepa. Ko je še drug gost rekel, da to ni res, ga je žid napadel, zgrabil ga je za vrat in mu pljunil v obraz. Nastal je v kavarni tak izgred, da so poklicani policijo na pomoč. Policijski stražnik je moral žida odstraniti iz kavarne, da je napravil mir.

V Ljubljano padel. Karl Jurman, 14 let star, stanujoč v Cerkvenih ulicah št. 19, je včeraj zjutraj odvezal na bregu Ljubljance čoln in se vozil po Ljubljanci. Vsled svoje nerodnosti je padel v Ljubljano in je bil v nevarnosti, da utone. To je viden Franc Čelešnik, brodar na Trnovskem pristanu in se je hitro peljal z drugim čolnom za Jurmanom in ga potegnil iz vode.

Tatvina. Včeraj zvečer je neznan tat ukral iz barake pred skladniščem premoga na južnem kolodvoru dvema uslužbenecima zimske sukni (Keperneka) rujave barve in tretjemu pa črn suknič.

* 13letna samomorilka. Iz strahu pred kaznijo hude mačeho je skočila 13letna Štefanija Maša, delavčeva hči, na Dunaju s 3. nadstropja na dvorišče ter se smrtno pobila. Pred skokom skozi okno je pisal otrok starišem pismo, da je bila v šoli nemirna, in da je dobila v risanju dvojko. Učiteljica ji je dala za stariše pismo, katero bi bila moral Štefaniji prinesti podpisano nazaj. Iz strahu pred kaznijo pa je hotela dekljica umoriti se. V pismu prosi odpuščanja, in se poslavila od svojih sestric.

* Skrivnosten umor. V Milanu se bo v kratkem začela vršiti porotna obravnava radi generalnega ravnatelja sicilske banke, notarja Bartola, katerega so leta 1892. neznanci umorili v železniškem vozu ter ga vrgli skozi okno. Po pretekli sedem let

so zaprli dva konduktora, ki sta bala umorila Bartola po naročilu posl. Palizzola. Ta je bil uradnik banke ter ni bil pošten. Da bi zakril svoje sleparje, je poslanec naročil umor svojega ravnatelja.

Telefonična in brzjavna poročila.

Dunaj 20. novembra. Že v tretje tekom šestih tednov intervernira krona na korist sedanjega ministra. To je najboljši dokaz, da je nastala kriza. Z današnjim dnem so se začele avdice desničarskih voditeljev pri cesarju. Za danes so poklicani k cesarju: dr. Fuchs, grof Palffy, baron Schwiegel in grof Stürgkh. Za jutri so poklicani dr. Engel, dr. Ebenhoch, dr. Funke, Pergelt, Prade in Kaiser. Povabljeni bodo tudi še drugi parlamentarci. Cesar hoče uplatiti na poslane, naj parlament še pred novim letom odobri zakon o restituciji užitninskih davkov in budgetni provizorij.

Dunaj 20. novembra. Danes ob polu 11. uri dopoldne se je sesel izvrševalni odbor desnice na sejo, ki je trajala tri in pol ure. Slovansko kršč. narodno zvezo so zastopali Barwinski, Bulat in Povše. V tej seji sta Jaworski in Kathrein poročala o svoji avdenci. Seja je bila strogo zaupna. Ve se le toliko, da je po pojasmilih Jaworskega in Kathreina dokazano, da so vsa poročila levičarskih listov o dotični avdenci neresciščna in vsa poročila o njenih konsekvencah neosnovana. Izmišljeno je tudi, da je reklo cesar Jaworskemu: Večina nima samo pravic, ampak tudi dolžnosti.

Dunaj 20. novembra. Cesar je danes sprejel prezidij gospodske zbornice. V četrtek sprejme prezidij posl. zbornice.

Dunaj 20. novembra. Avstrijska kvotna deputacija ima danes zvečer zopet sejo. Čuje se, da se novič poskuši, doseči porazumlenje z Ogrsko.

Dunaj 20. novembra. Jutri priobči uradni list cesarjevo lastnoročno pismo, s katerim se sklicujeta delegacije na dan 30. novembra.

Dunaj 20. novembra. V parlamentu je bilo danes tako živahno. Došla je vest, da je Clary demisjoniral. Vest se je izkazala kot neosnovana. Bržčas izhaja iz ogrskega vira. Iz Budimpešte se poroča, da je Clary v petek faktično podal ostavko in da smatrajo ogrski vladni krogi odstop grofa Claryja samo še za vprašanje nekaterih dni.

Dunaj 20. novembra. „Vaterland“ pravi, da silita zopet Gautsch in Bacqueham na površje in se izreka odločno proti temu, da bi postal Bacqueham predsednik avstrijske delegacije.

Dunaj 20. novembra. Poljski klub je novič izvolil ves dosedanji svoj izvrševalni odbor.

Praga 20. novembra. V Homotovu se je včeraj vršil shod, na katerem je poročal Wolf. Shod je obsodil postopanje nemških nacionalcev pri volitvi delegacij, naročil Pradeju in Kindermannu, da se moreta podrediti vodstvu Schönererja in sklenil, naj se v prihodnje kandidujejo sami Schönererjanci.

Praga 20. novembra. V vseh okrožnih mestih so bile včeraj uprizorne manifestacije okrajnih zastopstev in županov proti sedanji vladi in za najoddločnejšo opozicijo čeških poslancev. V Pragi se je vršilo zborovanje v mestni dvorani. Predsedoval je dr. Podlipny.

Budimpešta 20. novembra. Sinoči je bila proti Széllu radi kvote uprizorjena velika demonstracija. Množica je klicala Abzug Széll! Abzug avstrijski hlapec! Abzug vlada!

Budimpešta 20. novembra. Opozicija sklicuje za nedeljo velik shod, ki naj protestira proti zvišanju kvote. Appony in Horanszky sta bila povabljeni, naj delujeta na to, da bo njiju stranka glasovala proti zvišanju.

London 20. novembra. „Daily News“ poročajo, da je Buttler določil De Aar za središče operacij angleške vojske.

Gospodu Juliju Schaumann-u, lekarju v Stockerau-u.

Vaše blagorodje!

Izvolute mi poslati se nadalje 4 škatljice
Vaše izvrstne želodčne soli.

Velespoštvovanjem

Fran Rieder, Šolski voditelj.

Atzelsdorf (posta Neubau-Bahnhof, Nižje Avstr.), dn 4. aprila 1899.

Dobiva se pri Izdelovalcu, deželnemu lekarnarju Juliju Schaumann-u v Stockerau-u, daje v vseh renomiranih lekarnah tu in inozemstva. Cena škatljici 75 kr. Manj nego 2 škatljici se ne poslje. I. (2040-1)

Dež. gledališče v Ljubljani.

Stev. 30.

Dr. pr. 968.

V torek, dne 21. novembra 1899.

Ignacij Boršnik iz Zagreba kot gost.

Drugikrat v sezoni:

Strahovi.

Družinska drama v treh dejanjih. Spisal Henrik Ibsen, poslovenil Fr. Göstl. Režiser g. R. Inemann.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. — Začetek ob 1/2 8. uri. — Konec po 10. uri. Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. poh. polka Leopold II. št. 27.

Prihodnja predstava v nedeljo, dne 26. novembra: Cetrtrikrat v sezoni opera: „Prodana nevesta“.

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 306-2 m. Srednji uravni tlak 756-0 mm.

Nov.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	štev. parih	Temp. v m.	Vetrovi	Nebo	Pedrino v sk. urah
18.	9. zvečer	746.0	3-8	sr. jvzhod	oblačno		mm
19.	7. zjutraj	745.9	1-7	sl. svzhod	del. jasno		mm
.	2. popol.	743.9	5-0	sr. vzhod	oblačno		mm
,	9. zvečer	742.7	2-8	sr. jvzhod	oblačno		mm
20.	7. zjutraj	739.0	1-5	sr. vzhod	oblačno		mm
,	2. popol.	736.8	4-2	sl. svzhod	oblačno		mm

Srednja temperatura sobote in nedelje 29° in 32°, nor nale: 30° in 28°.

Dunajska borza

dne 20. novembra 1899.

Skupni državni dolg v notah.	99	gld. 75	kr.
Skupni državni dolg v srebru	99	40	
Avstrijska zlata renta	116	65	
Avstrijska kronska renta 4%	99	65	
Ogerska zlata renta 4%	116	75	
Ogerska kronska renta 4%	95	25	
Avstro-ogerske bančne deinice	906	—	
Kreditne delnice	371	65	
London vista	120	65	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	02	
20 mark	11	78	
20 frankov	9	57	
Italijanski bankovci	45	15	
C. kr. cekini	5	69	

Vse vrednostne papirje preskrbuje BANKA MAKS VERSEC, Ljubljana, Selenburgove ulice 3. Brečke na mesečne obroke po 2, 3, 5-10 gld.

Zahvala.

Zahvali potrti ob nenadomestljivi izgubi našega iskreno ljubljenega soprog, osiroma očeta, brata in strica, gospoda

Ivana Cvetko-ta

c. kr. orožniškega stražmeštra
zahvaljujemo se tem potom vsem za mnogobrojne izraze sočutja, katere so nam izkazali ob bolezni kakor tudi ob pogrebu dražega ranjencega s tako obilno udelešbo. Posebno se zahvaljujemo prečitatomu gospodu vojaškemu duhovniku za ginali nagrobeni govor, gospodom Častnikom c. kr. deželnemu orožniškemu poveljstvu in c. kr. domobranskemu pešpolku št. 4, deputacijam gospodov podčastnikov tukajšnje garnizije in vsem darovalcem prekrasnih vencev.

Ljubljana, 17. novembra 1899.

(2105) Žaljuči ostali.

Plaćilni markér

slovenskega in nemškega jezika zmožen,
se takoj sprejme (2075-2)
v kavarni C. Egia v Ljubljani.

Še 10% ceneje

prodajam od 19. novembra pa do
24. decembra 1899 elegantne obleke
za gospode in dečke, dalje sedmogaške
kožuhve od 23 gld. višje, kakor
tudi najnovječe novosti v damskih
konfekcijah za 20% ceneje.

Kje ???

v „angleškem skladišču oblek“
v LJUBLJANI

vogel Sv. Petra ceste

(2089-2) Resljeva cesta št. 3.

Nihče se ne sili kupiti. Prosim, da si p. n.
občinstvo to ceno in najlepše blago ogleda.

Z odličnim spoštovanjem

OROSLAV BERNATOVIC.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavem od dne 1. oktobra 1899. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga doz Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po ači osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifing v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. sijutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj. V oktobru in aprilu ob nedeljah in praznikih v Linc. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inmost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifing v Steyr, Linc, Budejvice, Plzen, Maribor, Hebr, Franczove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in Kočevje.** Osobni vlaki: Ob 6. uri 54 m. zjutraj, ob 1 uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 55 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano juž kol. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 46 m. zjutraj osobni vlak v Dunaju via Amstetten, Lipskoga, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijineh varov, Plzna, Budejovic, Solnograda, Linc, Steyr, Pariza, Geneve, Curiha, Bregenca, Inmosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Lienca, Št. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osobni vlak v Dunaju, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Franzensfesta Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osobni vlak v Dunaju, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. V oktobru in aprilu ob nedeljah in praznikih v Linc. — **Proga iz Novoga mesta in Kočevja.** Osobni vlaki: Ob 8. uri in 21 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 48 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 0 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika.** Ob 6. uri 55 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. zvečer. (1206)

Premestitev obrti.

Usojam si visokočastitim gospodom
zdravnikom ter svojim častitim odjemalcem
uljudno naznani, da sem svojo obrt
preložil iz hiše Poljanski nasip št 48

v hišo Sv. Petra nasip št. 5

ter prosim najujudnejše, tudi za naprej me
počastiti z mnogočevalnimi naročili.

Velespoštvovanjem

H. Piotrowski

ortopedist in bandažist.

Dobavitelj tukajšnje deželne bolnice in
drugih zavodov. (2017-1)

Lepo stanovanje

s 3 sobami in pripadajočimi objekti, odda
se takoj ali za februarški termin 2080-2

na Poljanski cesti št. 24.

Kavčić & Lilleg

Ljubljana, Prešernove (prej Sionove) ulice št. 1
„pri Zlatorogu“ (21-266)

Zaloga najboljšega
špecerijskega blaga
po nizkih cenah.

Na drobno in na debelo.

Mesarija v Trebnjem

obstoječa iz klavnice, mesnice in ledenice
ter s potrebnim mesarskim orodjem

oddala v najem s 1. janu-
varjem 1900.

Natančnejša pojasnila izvedo se v go-
stilni „Pri lipi“ v Trebnjem. (2051-3)

Ugodna prilika!

Janko Klopčič

urar, zaloga zlatnine in srebrnine
Ljubljana, Prešernove ulice št. 4.

Razne žepne in stenske ure, lične budilke
po izdatno znižanih cenah.

Popolna razprodaja

okusno izdelanih predmetov iz srebra
in kina-srebra.

Raznovrstni kiné
iz 14-kar. zlata, double, srebra, granatov.

Opozorjajoč slavno občinstvo na to posebno
ugodno priliko za nakupovanje, priporoča se
z velespoštvovanjem

Janko Klopčič

(2074-2)

Znižane cene:

Št. 37.993

Prodajalnice v najem.

V poslopiji meščanske imovine v Ljubljani je več v Lingarjevih ulicah in proti Pogačarjevemu trgu ležečih prodajalnic za znižano najemnino takoj ali od 1. febru-
varja 1900 oddati v najem.

Pogoje pove in pojasnila podeli mestni gospodarski urad ob navadnih uradnih urah.

Mestni magistrat v Ljubljani

dne 13. novembra 1899.

Št. 38.429

Razpis službe.

Pri podpisem mestnem magistratu razpisuje se služba

provizoričnega uradnika

ki boste imeli voditi

posredovalnico za delo in službe.

Plača znaša 825 goldinarjev.

Prošnje vlagati je do 30. novembra 1899.

Mestni magistrat v Ljubljani

dne 15. novembra 1899.

Prva kranjska tovarna testenin

Žnideršič & Valenčič

e v Ilir. Bistrici

priporoča svoje izborne testenine, kot makarone, fidejline, vrvice in različne vloge za na juho velespoštvovanem občinstvu.

Prvi sijajni uspeh najih izdelkov je ta, da se ni v našem okraju v treh letih toliko testenin zavzilo, kot najih v teku enega meseca, kar jih izdelujeva.